

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 7. decembar 2020.godine
Ref. br.:RK 1661/20

ODLUKA O ODBIJANJU ZAHTEVA

u

slučaju br. KI126/20

Podnosilac

Ganimete Zeka

Ocena ustavnosti neodređenog akta javnog organa

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Ganimete Zeka, sa prebivalištem u Kosovom Polju (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva ne osporava nijedan konkretni akt nekog javnog organa.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti neodređenih akata javnih organa.
4. Podnositeljka zahteva nije tačno naglasila koja osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) navodi da su joj povređena nekim aktom nekog javnog organa.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Sudom

6. Dana 18. avgusta 2020. godine, podnositeljka zahteva je podnela zahtev Sudu.
7. Dana 26. avgusta 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu- Krasniqi (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Radomir Laban (članovi).
8. Dana 3. septembra 2020. godine, Sud je tražio od podnositeljke zahteva da precizira koju odluku osporava, da istu podnese Sudu i da pojasni pred Sudom koja prava i slobode navodi da su joj povređena.
9. Dana 21. septembra 2020. godine, podnositeljka zahteva je podnela Sudu dopis, ponavljajući iste argumente koje je podnela u svom prvom zahtevu.
10. Dana 11. novembra 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu da odbije zahtev.

Pregled činjenica

11. Podnositeljka zahteva navodi *“Ja sam žrtva organizovanog kriminala i takođe talac od mafije bosa kriminalca [G.A] Od 1990. godine, počinje jedan neviđeni zločin prema meni i mojoj porodici. [...] Osnovni problem stoji u prisluškivanjima i kamerama koje su stavljene kod mene od 1990. godine od njegovih ljudi”*.
12. Spisima predmeta, podnositeljka zahteva je priložila i krivičnu prijavu, koju je podnela podnositeljka zahteva protiv [G.A], i rešenje Državnog tužilaštva PP.II. br. 6733/16 od 31. maja 2017. godine, na osnovu koga je prestala istraga protiv

[G.A], utvrđujući da ne postoji osnovana sumnja da je gore navedena osoba izvršila krivično delo.

13. Podnositeljka zahteva je svom zahtevu priložila i krivičnu prijavu podnetu protiv svog bivšeg supruga [F.A] i rešenje Osnovnog suda na osnovu koga je razveden brak između podnositeljke zahteva i njenog bivšeg supruga.

Navodi podnosioca

14. Podnositeljka zahteva nije osporila nijedan konkretan akt nekog javnog organa i nije tačno naglasila osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom za koje navodi da su joj povređena nekim aktom nekog javnog organa.
15. Podnositeljka u svom zahtevu ističe *“Kada se ukrade život, kada se život zlostavlja, kada se ne dozvoljava da se živi, članovi su koje ćete vi naći ili u ime pravde formulišete druge članove [...]. Kao prvo, treba da istaknem da glavna sloboda počinje unutar kuće i kada ti se tu povređuju prava i slobode drugo nije moguće”*.
16. Na kraju, podnositeljka zahteva se obraća Sudu i navodi: *“Mojim zahtevom želim da Ustavni sud radi u ime pravde i unutar toga, nepravda nema mesta”*.

Prihvatljivost zahteva

17. Sud prvo razmatra da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom, navedene Zakonom i dalje određene Poslovníkom.
18. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. Ustava, koji propisuju:

“(1) Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način”.

[...]

(7) Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

19. Sud se dalje poziva i na uslove prihvatljivosti, koji su propisani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na član 47. [Individualni zahtevi] i član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ”.

(...).

Član 48
[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

20. Ocenjujući da li je podnositeljka zahteva ispunila ustavne i zakonske uslove za ocenu ustavnosti njenog zahteva, Sud podseća da su prema članu 113. Ustava, pojedinci ovlašćeni da podnesu Sudu navodne povrede osnovnih prava i sloboda zagarantovane Ustavom od strane „javnih organa“, nakon što su iscrpeli pravna sredstva predviđena zakonom. Isti uslov je definisan i u članu 47. Zakona. U okolnostima ovog slučaja, Sud primećuje da podnositeljka zahteva ne osporava nijedan akt nekog javnog organa koji je mogao da rezultira povredom njenih osnovnih prava i sloboda.
21. Pored toga, član 48. Zakona posebno obavezuje podnosioc zahteva da jasno naglase konkretan akt javnog organa koji osporavaju. Isti član takođe obavezuje podnosioc zahteva da jasno naglase koja osnovna prava i slobode navode da su im povređena.
22. U okolnostima ovog slučaja, podnositeljka zahteva: a) nije precizirala akt javnog organa koji osporava, b) niti je jasno naglasila koja prava i slobode navodi da su joj povređena tim aktom. Shodno tome, zahtev podnositeljke zahteva ne ispunjava uslove prihvatljivosti utvrđene Ustavom i Zakonom.
23. U takvim slučajevima nepotpunih zahteva, koji kao takvi rezultiraju neispunjavanjem ustavnih i zakonskih uslova prihvatljivosti, Zakon i Poslovník propisuju postupak koji će Sud slediti kako bi podnosiocu zahteva omogućio da dopuni i kompletira svoj zahtev. S tim u vezi, Sud podseća na stav 4. člana 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona i na tačke (e) i (h) stava (2) pravila 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovníka, koji određuju:

Član 22
[Procesuiranje podnesaka]

[...]

4. Ukoliko podnesak [...] nije [...] kompletan, sudija izvestilac o tom informiše stranku i određuje rok od najviše petnaest (15) dana za [...] dopunu podneska [...]

[...].

Pravilo 32
[Podnošenje podnesaka i odgovora]

“32 (2) Podnesak takođe uključuje sledeće:

[...]

(e) izjavu o traženoj pravnoj pomoći;

[...]
(h) Dodatna dokumenta i informacije;
[...]

24. S tim u vezi, Sud podseća da je zahtev podnositeljke primio 18. avgusta 2020. godine. S obzirom da zahtev nije kompletiran, 3. septembra, u skladu sa stavom 4. člana 22. Zakona, Sud je tražio od podnositeljke zahteva da dopuni svoj zahtev, a) naglašavanjem akata javnih organa koje osporava; b) jasno naglašavajući svoje navode o povredi osnovnih prava i sloboda zagarantovanih Ustavom; i c) podnoseći kopije dokumenata i druge informacije koje potkrepljuju njene navode.
25. Dana 29. septembra 2020. godine, podnositeljka zahteva je odgovorila jednim dopisom pred Sudom, ponavljajući iste argumente kao u svom prvom zahtevu, ali nije odgovorila na zahteve Suda, odnosno nije jasno naglasila koju odluku osporava i koje prava i slobode zaštićena Ustavom navodi da su joj povređena.
26. U tom pogledu, i uzimajući u obzir da zahtev podnositeljke zahteva, kako je podnet Sudu, ne ispunjava uslove prihvatljivosti utvrđene Ustavom i Zakonom, a takođe i uprkos zahtevu Suda, podnositeljka zahteva nije dopunila ili pojasnila svoj zahtev, Sud, u skladu sa svojim Poslovníkom, može da odbije zahtev po kratkom postupku. S tim u vezi, Sud se poziva na pravilo 35 Poslovníka, koje navodi sledeće:

Pravilo 35

[Povlačenje, odbijanje i odbacivanje podnesaka]

“35 (5) Sud može odlučiti po kratkom postupku, odbiti podnesak ako je nepotpun ili nejasan, uprkos zahtevima Suda prema stranci da dopuni ili razjasni podnesak [...]”.

27. Sud podseća da teret sastavljanja, razjašnjavanja i dopunjavanja zahteva snose podnosioci zahteva, koji imaju direktan interes kako bi Sud mogao na efikasan način da rešava njihove tvrdnje i navode. U slučajevima kada podnosioci zahteva ne odgovore na zahtev Suda za pojašnjenje i dopunu zahteva, Sud ih proglašava nejasnim i nepotpunim i kao rezultat toga ne preispituje navode podnosioca zahteva. (Vidi: slučaj KI48/17, *Sladana Radojković-Marinković*, Ustavni sud, odluka o odbijanju zahteva od 4. decembra 2017. godine, stav 21).
28. Stoga, Sud smatra da zahtev podnositeljke ne ispunjava proceduralne uslove za dalje razmatranje, pošto nije kompletiran pratećom dokumentacijom, onako kako je tražio Sud na osnovu člana 22.4 Zakona i pravila 32 (2) (h) Poslovníka.
29. Stoga, Sud u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 47 i 48, Zakona i pravilom 35 (5) Poslovníka, zaključuje da zahtev treba da se odbije.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 47. i 48. Zakona i na osnovu pravila 35 (5) Poslovnika, 11. novembra 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi